14/09/2019

Σπάνιο βίντεο- ντοκουμέντο του Μητρ. Σμύρνης που μαρτύρησε στα χέρια των Τούρκων

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ενα σπάνιο βίντεο με τον μάρτυρα Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο παρουσιάζεται στο κανάλι του YouTube “Bahriye”. Το βίντεο ξεκινάει με πλάνα της Σμύρνης και της γύρω περιοχής και ο άγιος Ιερομάρτυρας εμφανίζεται γύρω στο 1:25 λεπτό

Ο Άγιος Χρυσόστομος (1867-1922 +) μαρτύρησε βάναυσα κατά τις τουρκικές φρικαλεότητες κατά των Ορθοδόξων μεταξύ 9 και 11 Σεπτεμβρίου 1922.

Δείτε το σπάνιο βίντεο:

Ο μαρτυρικός θάνατος του Μητροπολίτη Σμύρνης, Χρυσοστόμου. Τον τύφλωσαν, τον έσυραν από τα γένια στον τουρκομαχαλά, τον πετσόκοβαν κι εκείνος… τους ευλογούσε!Κορυφαία μορφή της Μικρασιατικής Καταστροφής υπήρξε ο τελευταίος Επίσκοπος Σμύρνης, της μιας από τις επτά Εκκλησίες της Αποκαλύψεως, Μητροπολίτης Χρυσόστομος Καλαφάτης.

Ο μαρτυρικός του θάνατος από τον τουρκικό όχλο είναι άρρηκτα δεμένος με τις τελευταίες στιγμές της ελληνικής Σμύρνης και του Μικρασιατικού Ελληνισμού. Αν και του προσφέρθηκαν πολλές ευκαιρίες να εγκαταλείψει τη Σμύρνη αυτός προτίμησε να μείνει και να συμμεριστεί την τύχη του ποιμνίου.

Το 1992 η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος προχώρησε στην αγιοκατάταξη του Χρυσοστόμου και των ιεραρχών Γρηγορίου Κυδωνιών,

Αμβροσίου Μοσχονησίων, Προκοπίου Ικονίου, Ευθυμίου Ζήλων και των κληρικών και λαϊκών, που σφαγιάσθηκαν κατά τη Μικρασιατική Καταστροφή. Επίσης, όρισε να τιμάται η μνήμη του Χρυσοστόμου Σμύρνης και των «συν αυτώ Ιεραρχών» την Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

Ο Βενέζης για τον Σμύρνης Χρυσόστομο

Ο γνωστός Έλληνας λογοτέχνης και ακαδημαϊκός Ηλίας Βενέζης, ο οποίος έζησε τη λαίλαπα της Μικρασιατικής Καταστροφής, στο βιβλίο του «Μικρασία Χαίρε» γράφει για τον Σμύρνης Χρυσόστομο: «Η δράση του στον καιρό του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, στον καιρό των διωγμών των Ελλήνων της Μικράς Ασίας, και στη διετία 1920-22 , τον είχε αναδείξει πρώτο στόχο. Αυτός ήταν ο ηγέτης, ο εθνάρχης, η ψυχή της Ελληνικής Μικρασίας».

Ο Βενέζης τονίζει ότι ο Χρυσόστομος με το βίο και το μαρτυρικό του τέλος «υπηρέτησε το Γένος και την Εκκλησία γράφοντας μια σελίδα χρυσή». Στις 9 Σεπτεμβρίου του 1922 (με το νέο ημερολόγιο, 27 Αυγούστου με το παλιό) ο Νουρεντίν Πασάς του απήγγειλε την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας και τον παρέδωσε στο πλήθος που είχε συγκεντρωθεί έξω από το διοικητήριο της Σμύρνης. Ιδιαίτερα αποκαλυπτική είναι η εξιστόρηση των γεγονότων από τον Τούρκο καθηγητή Bilge Umar που στηρίζεται σε μαρτυρίες ανθρώπων, οι οποίοι διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στη δολοφονία του Χρυσόστομου όπως αυτή του δήμιου Ali Age , στον οποίο τον παρέδωσε ο Νουρεντίν.

Σύμφωνα με τον Ουμάρ, ο Νουρεντίν επέλεξε να απαλλαγεί το συντομότερο από τον Χρυσόστομο, επειδή ήθελε να αποφύγει τη διαδικασία μιας δίκης που θα έδινε τη δυνατότητα σε ευρωπαϊκές χώρες να παρέμβουν για να αποτραπεί η καταδίκη του ιεράρχη…

Ο Γάλλος δημοσιογράφος και ιστορικός Rene Puaux, απεσταλμένος στη Σμύρνη της εφημερίδας «Le Temps», στο βιβλίο του «Ο θάνατος της Σμύρνης» επιρρίπτει ευθύνη για το μαρτύριο του Χρυσόστομου στην τουρκική στρατιωτική και πολιτική ηγεσία. Γράφει μεταξύ άλλων:

«Ο στρατηγός Νουρεντίν πασάς, όταν τον έφεραν μπροστά του, τον εξύβρισε με αισχρό τρόπο και τον κατηγόρησε για τη φιλελληνική του στάση και πρόσθεσε ότι η επόμενη ενέργειά του ήταν να τον παραδώσει στη λαϊκή κρίση. Ο Χρυσόστομος, λοιπόν, παραδόθηκε στο μανιασμένο μουσουλμανικό όχλο. Του ξερίζωσαν τη γενειάδα, τον μαχαίρωσαν, διαμέλισαν και έσυραν το σώμα του μέχρι την τουρκική συνοικία, όπου και τον πέταξαν στα σκυλιά…».

Ο Puaux καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η εκτέλεση του Χρυσοστόμου ήταν προαποφασισμένη. Ο τότε Αμερικανός πρόξενος στη Σμύρνη G. Horton στο βιβλίο του «Η κατάρα της Ασίας» γράφει για τον Χρυσόστομο:«Πέθανε σαν μάρτυρας και αξίζει να του απονεμηθούν ύψιστες τιμές από την Ελληνική Εκκλησία και την Ελληνική Κυβέρνηση…»

Συγκλονιστική περιγραφή της δολοφονίας από τον Τούρκο εκτελεστή

ΣΤΙΣ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ1982, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 60 χρόνων από την

καταστροφή, σε έκτακτη συνεδρίαση της Ακαδημίας Αθηνών, ο διαπρεπής ακαδημαϊκός Γ. Μυλωνάς, τελείωσε την ομιλία του με μία συγκλονιστική περιγραφή του μαρτυρίου και της θανατώσεως του Χρυσοστόμου.

«Κατά τις τελευταίες ημέρες του Σεπτεμβρίου 1922 μια ομάδα φοιτητών του International College της Σμύρνης και εγώ βρεθήκαμε φυλακισμένοι σε απαίσιο υπόγειο, σ' ένα από τα μπουντρούμια του Διοικητηρίου της Σμύρνης. Σ' αυτό ήταν ασφυκτικά στριμωγμένοι Έλληνες Χριστιανοί αιχμάλωτοι, μάλλον άνθρωποι προωρισμένοι για θάνατο. Στις 5 το απόγευμα της τελευταίας ημέρας του θλιβερού Σεπτεμβρίου, ένας τουρκοκρής με διέταξε να τον ακολουθήσω στην αυλή. "Είσαι δάσκαλος;", με ρωτά. "Αυτήν την τιμή είχα" του απαντώ. "Και οι άλλοι που ήσαν μαζί σου είναι φοιτητές;". "Ναι", του λέγω. "Γρήγορα μάζεψέ τους και φέρε τους εδώ". "Ελάτε μαζί μου έξω", λέγω στους συντρόφους μου. "Φαίνεται ότι ήρθε η ώρα μας. Εμπρός με θάρρος". Ποια ήταν η έκπληξή μας όταν ακούσαμε τον Τουρκο-κρητικό να λέει: "Θα σας σώσω σήμερα, γιατί ελπίζω αυτό να με βοηθήσει να λησμονήσω μια τρομερή σκηνή που αντίκρυσαν τα μάτια μου, σκηνή στην οποία έλαβα μέρος". Και συνέχισε:

"Παρακολούθησα το χάλασμα του Δεσπότη σας. Ήμουν μ' εκείνους που τον τύφλωσαν, που του βγάζαν τα μάτια και αιμόφυρτο, τον έσυραν από τα γένια και τα μαλλιά στα σοκάκια του Τουρκομαχαλά, τον ξυλοκοπούσαν, τον έβριζαν και τον πετσόκοβαν. Από καιρού σε καιρό, όταν μπορούσε, ύψωνε κάπως το δεξί του χέρι και ευλογούσε τους διώκτες του. Κάποιος πατριώτης μου αναγνωρίζει τη χειρονομία της ευλογίας, μανιάζει, μανιάζει και με το τρομερό μαχαίρι του κόβει και τα δυο χέρια του Δεσπότη. Εκείνος σωριάστηκε στη ματωμένη γη με στεναγμό που φαινόταν ότι ήταν μάλλον στεναγμός ανακουφίσεως παρά πόνου. Τόσο τον λυπήθηκα τότε, που με δύο σφαίρες στο κεφάλι τον αποτελείωσα. Αυτή είναι η ιστορία μου. Τώρα που σας την είπα ελπίζω πως θα ησυχάσω. Γι' αυτό σας χάρισα τη ζωή". "Και πού τον έθαψαν;" ρώτησα με αγωνία. "Κανείς δεν ξέρει πού έριξαν το κομματιασμένο του κορμί"» …

image.png

image.png